

?No ve d'aquí

Cada botiga que tanca fa el mateix efecte que una caca de gos encastada en una façana, sovint

també rònega i purulenta. De comerços malauradament se'n tanquen arreu, però hi ha llocs com Solsona en què el portal o l'aparador han estat coberts amb una fotografia en vinil. Són imatges històriques de l'interior de l'establiment, de quan estava en ple funcionament. S'hi veuen els dependents despatxant carn, pastissos, ràdios o vestits. I una colla de marrecs, engorrats, fora al carrer, d'esquena a l'aparador, mirant el fotògraf o, ara, els passejants. No és el mateix transitar entre aparadors de comerços abandonats i emporcats que circular pel mateix carrer envoltat dels records d'uns espais encara existents que, en la seva mudesa, ens retornen la memòria d'un passat viu. Qui diu vinils diu recreacions pictòriques, com les que un dia van embellir les entrades de botigues del carrer de les Barreres, un sector convertit amb bon criteri en zona d'esbarjo. Ja és prou detroitiana la ciutat per mantenir exposades, sense cap pudor, unes ruïnes decrepites i ronyoses que fins i tot els rats defugen.